

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ยของคะแนนแล้วเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยาย และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพส่วนตัวและสภาพแวดล้อมทางภาษา

ตอนที่ 2 เป็นทัศนคติและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาไทย

ผู้วิจัยได้แสดงสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสภาพแวดล้อมทางภาษา โดยคิดค่าตอบเป็นร้อยละ แสดงไว้ในตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สถานภาพส่วนตัวและสภาพแวดล้อมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	199	48.66
หญิง	210	51.34
อายุ		
11 ปี	3	0.73
12 ปี	77	18.82
13 ปี	226	55.26
14 ปี	75	18.34
15 ปี	22	5.38
16 ปี	6	1.47

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนภาษาถิ่นที่พูดได้		
พูดได้ 3 ภาษา	77	18.83
พูดได้ 2 ภาษา	220	53.79
พูดได้ 1 ภาษา	112	27.38
ภาษาแรกที่พูดได้		
ภาษาถิ่นอีสาน	147	35.94
ภาษาเขมร	128	31.30
ภาษาส่วย	94	22.98
ภาษาเขอ	16	3.91
ภาษากลาง	24	5.87
ภาษาที่ใช้พูดกันในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ภาษาถิ่นอีสาน	207	50.61
ภาษาเขมร	182	44.50
ภาษาส่วย	120	29.34
ภาษาเขอ	15	3.67
ภาษากลาง	112	27.38
ภาษาจีน	20	4.89
ภาษาที่เพื่อนสนิทพูดกับนักเรียนที่โรงเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ภาษาถิ่นอีสาน	208	50.86
ภาษาเขมร	159	38.88
ภาษาส่วย	89	21.76
ภาษาเขอ	8	1.96
ภาษากลาง	104	25.43
ภาษาจีน	17	4.16

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาที่ใช้พูดกันในหมู่บ้านหรือชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ภาษาถิ่นอีสาน	264	64.55
ภาษาเขมร	255	62.35
ภาษาส่วย	167	40.83
ภาษาเยอ	15	3.67
ภาษากลาง	126	30.81
ภาษาจีน	23	5.62
สถานะความเป็นบุตร		
บุตรคนเดียว	11	2.69
บุตรคนแรก	101	24.69
บุตรคนกลาง	218	53.30
บุตรคนสุดท้อง	79	19.32
นักเรียนมีคุณพ่อหรือไม่		
ไม่มี	408	99.76
มี	1	0.24
ปัญหาเกี่ยวกับการพูดการฟังที่เคยมี		
พูดคิดเอง		
ยังมีอาการ	26	6.35
หายแล้ว	37	9.05
ไม่มี	346	84.60
พูดจาจนบิดามารดาคิดว่า เป็นใบ้		
หายแล้ว	28	6.85
ไม่มี	381	95.15

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
หูกเหมือนดินคัปปาก		
ยังมีอาการ	9	27.20
หายแล้ว	27	6.60
ไม่มี	373	91.20
หูกควยหยาญชนะคนตัว เกี้ยวตลอด		
ยังมีอาการ	8	1.95
หายแล้ว	24	5.87
ไม่มี	377	92.18
หูกเพียงเดียวโกไม่ซึกเจน		
ยังมีอาการ	43	10.51
หายแล้ว	40	9.76
ไม่มี	326	79.71
โรคหน้าหนวกเรื้อรัง		
ยังมีอาการ	12	2.93
หายแล้ว	23	5.62
ไม่มี	374	91.44
เมื่อเป็นเด็กมีโอกาสเล่นเครื่องเล่น		
มีมากและเป็นของตัวเอง	22	5.38
มีมากและเล่นร่วมกับพี่และน้อง	26	6.36
มีบ้างและเป็นของตัวเอง	82	20.05
มีบ้างและเล่นร่วมกับพี่และน้อง	269	65.77
ไม่มี	10	2.44
เมื่อเป็นเด็กมีโอกาสฟังนิทานหรือเรื่องเล่าต่าง ๆ		
ทุกวันหรือทุกคืน	15	3.67
บ่อย ๆ	101	24.69

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
นาน ๆ ครั้ง	276	67.48
ไม่เคยฟัง	17	4.16
เมื่อเป็นเด็กมีโอกาสเล่นกับเพื่อน ๆ		
เล่นกันหลาย ๆ คนทุกวัน	245	60.88
เล่นกันเฉพาะพี่น้องภายในบ้าน	58	14.18
เล่นกับเพื่อนสนิทเพียงสองคนเท่านั้น	18	4.40
เล่นคนเดียว	5	1.22
มีญาติผู้ใหญ่เป็นเพื่อน	79	19.32
ปัจจุบันมีโอกาสฟัง ชม หรืออ่านสื่อทัศนอุปกรณ์ต่าง ๆ		
การฟังวิทยุ		
ประจำ	113	27.63
บ่อย ๆ	120	29.34
นาน ๆ ครั้ง	161	39.36
ไม่เคย	15	3.67
การฟังวิทยุ - เทป		
ประจำ	35	8.56
บ่อย ๆ	70	17.11
นาน ๆ ครั้ง	196	47.92
ไม่เคย	108	26.41
การชมโทรทัศน์		
ประจำ	27	6.60
บ่อย ๆ	42	10.27
นาน ๆ ครั้ง	178	43.52
ไม่เคย	162	39.61

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การชมโทรทัศน์		
ประจำ	27	3.67
บ่อย ๆ	11	2.69
นาน ๆ ครั้ง	141	34.47
ไม่เคย	242	59.17
การฟังเครื่องเล่นแผ่นเสียง		
ประจำ	11	2.69
บ่อย ๆ	13	3.18
นาน ๆ ครั้ง	126	30.81
ไม่เคย	259	63.32
การอ่านหนังสือ (นิยาย, นิตาน, เรื่องสั้น)		
ประจำ	29	7.09
บ่อย ๆ	132	32.27
นาน ๆ ครั้ง	230	56.23
ไม่เคย	18	4.40
การอ่านวารสาร (รายสัปดาห์, เดือน, ฯลฯ)		
ประจำ	28	6.85
บ่อย ๆ	48	11.74
นาน ๆ ครั้ง	221	54.03
ไม่เคย	112	27.38

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน		
ประจำ	67	16.38
บ่อย ๆ	111	27.14
นาน ๆ ครั้ง	185	45.23
ไม่เคย	46	11.25
โอกาสที่ได้ไปทัศนศึกษา		
ไปบ่อย ๆ	19	4.65
นาน ๆ ครั้ง	266	65.04
เคยไปครั้งเดียว	100	24.45
ไม่เคยเลย	24	5.86

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง เป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิงร้อยละ 51.34 เป็นชายเพียงร้อยละ 48.66 ส่วนมากมีอายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.26 รองลงมาคืออายุ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.82 นักเรียนสามารถพูดภาษาถิ่นใดสองภาษามีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 53.79 ส่วนนักเรียนที่พูดใดหนึ่งภาษาเป็นจำนวนรองลงมาคือ ร้อยละ 27.38

นักเรียนที่พูดภาษาแรกคือ ภาษาถิ่นอีสานมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.94 รองลงมาได้แก่นักเรียนที่พูดภาษาแรก คือ ภาษาเขมรคิดเป็นร้อยละ 31.30 ในครอบครัวของนักเรียนใช้ภาษาถิ่นอีสานพูดกันมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.61 จำนวนรองลงมาคือในครอบครัวของนักเรียนใช้ภาษาเขมรพูดกันคิดเป็นร้อยละ 44.50 ส่วนภาษาที่เพื่อนสนิทพูดกับนักเรียนที่โรงเรียน คือภาษาถิ่นอีสานมีจำนวนมากที่สุดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.86 รองลงมาคือภาษาเขมร คิดเป็นร้อยละ 38.88 ภาษาที่ใช้พูดกันในหมู่บ้านหรือชุมชนของนักเรียนคือ ภาษาถิ่นอีสานมี

จำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.55 รองลงมาคือ ภาษาเขมรคิดเป็นร้อยละ 62.35

สถานภาพความเป็นบุตร (ลำดับที่ของบุตร) นักเรียนที่เป็นตัวอย่าง ประชากร เป็นบุตรคนกลางของครอบครัวมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 53.30 รองลงมา คือเป็นบุตรคนแรกคิดเป็นร้อยละ 24.69

ปัญหาเกี่ยวกับการพกและการฟังที่เคยมี ส่วนมากไม่เคยมีปัญหาแต่ที่ยังมีอาการและหายแล้วมีดังนี้คือ พุคคิกอ้างแต่หายแล้วร้อยละ 9.05 และยังมีอาการร้อยละ 6.35 พุคซาจนบิคามารคากิควาเป็นไข แต่หายแล้วร้อยละ 6.85 พุคเหมือนดินคัมปากแต่หายแล้วร้อยละ 6.60 และยังมีอาการร้อยละ 2.20 พุคช่วยพยัญชนะคนตัว เกี่ยววกันตลอดแต่หายแล้วร้อยละ 5.87 และยังมีอาการร้อยละ 1.95 ฟังเสียงโคไม่ชัดเจนแต่หายแล้วร้อยละ 9.78 และยังมีอาการร้อยละ 10.51 เป็นโรคหน้าหนาวเรื้อรังแต่หายแล้ว 5.62 และยังมีอาการ 2.93

เมื่อเป็นเด็กนักเรียนส่วนมากมีเครื่องเล่นบาง และเล่นร่วมกับพี่และน้องคิดเป็นร้อยละ 65.77 รองลงมาคือ มีบางและเป็นของส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 20.05

โอกาสที่นักเรียนจะไ้ฟังนิทานหรือเรื่องเล่าต่าง ๆ นักเรียนส่วนมากไ้ฟังนานๆ ครั้งคิดเป็นร้อยละ 67.48 รองลงมาคือไ้ฟังบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 24.69

โอกาสที่นักเรียนจะไ้เล่นกับเพื่อน ๆ ส่วนมากมีโอกาสมิ่โอกาสเล่นกันหลายคนทุกวันคิดเป็นร้อยละ 60.88 รองลงมาคือ มีญาติผู้ใหญ่เป็นเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 19.32 นักเรียนมีโอกาสปังวิทยุนาน ๆ ครั้งมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.36 รองลงมาคือ ไ้ฟังบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 29.34 การฟังวิทยุเทปนาน ๆ ครั้งมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.41 การชมโทรทัศน์นาน ๆ ครั้งมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.52 รองลงมาคือไม่เคยชมเลยคิดเป็นร้อยละ 39.61 การชมโทรทัศน์สี่กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือไม่เคยชมคิดเป็นร้อยละ 59.17 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งคิดเป็นร้อยละ 34.47 การฟังเครื่องเล่นแผ่นเสียงกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด คือไม่เคยฟังเลยคิดเป็นร้อยละ 63.32 รองลงมาคือ นาน ๆ ครั้งคิดเป็นร้อยละ 30.81 การอ่านหนังสือนาน ๆ ครั้งมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.23 รองลงมาคือไ้อ่านบ่อย ๆ

32.27 การอ่านวารสารนาน ๆ ครั้งมีจำนวนมากที่สุดคือเป็นร้อยละ 54.03
 รองลงมาคือไม่เคยอ่านคิดเป็นร้อยละ 27.38 การอ่านหนังสือพิมพ์รายวันนาน ๆ
 ครั้งมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.23 รองลงมาคือได้อ่านบ่อย ๆ คิดเป็น
 ร้อยละ 27.14 โอกาสที่ได้ไปทัศนศึกษานาน ๆ ครั้งมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็น
 ร้อยละ 65.04 รองลงมาคือ เคยไปครั้งเดียวคิดเป็นร้อยละ 24.45

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ท 101 ของ
นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา, สอง ภาษา และ หนึ่ง ภาษา

รายการ	ค่ามัธยิมเลข- คณิต	ค่าส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน	ค่า t
นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา	2.30	0.79	0.18
นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สอง ภาษา	2.28	0.96	
นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สอง ภาษา	2.28	0.96	4.09*
นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา	2.77	1.08	
นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา	2.77	1.08	3.36*
นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา	2.30	0.79	

* $P < 0.05$

จากตารางที่ สอง จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา กับนักเรียนที่พูดได้ สอง ภาษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา กับนักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สอง ภาษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา กับนักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงภายใน
กลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา, สอง ภาษา และ หนึ่ง ภาษา

รายการ	ค่ามัธยฐานเลข	ค่าส่วนเบี่ยง	
	คณิต	เบนมาตรฐาน	ค่า t
นักเรียนชายกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา	2.15	0.07	1.69
นักเรียนหญิงกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา	2.45	0.85	
นักเรียนชายกลุ่มที่พูดได้ สอง ภาษา	2.24	0.96	.46
นักเรียนหญิงกลุ่มที่พูดได้ สอง ภาษา	2.30	0.94	
นักเรียนชายกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา	2.63	1.14	1.43
นักเรียนหญิงกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา	2.92	0.99	

จากตารางที่ 3 เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มที่พูดได้ สาม
ภาษาในกลุ่มที่พูดได้ สอง ภาษา และในกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบทัศนคติในการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา 2 ภาษา และ 1 ภาษา

รายการ	นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 1 ภาษา			ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	3:2	2:1	1:3
1. นักเรียนมักจะมีอาการวางนอนเมื่อเรียนเกี่ยวกับหลักภาษาไทย	1.78	0.71	น้อย	1.95	0.74	น้อย	1.77	0.59	น้อย	-1.79	-2.40*	0.10
2. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างได้ทุกครั้งเมื่อมีการเรียนหลักภาษาไทย	2.73	0.64	ปานกลาง	2.58	0.98	ปานกลาง	2.84	0.62	ปานกลาง	1.52	2.95**	-1.18
3. คำที่นักเรียนเขียนผิดมักจะเป็นคำที่นักเรียนออกเสียงผิด เช่น "ร" เป็น "ล", "ช" เป็น "ซ"	2.47	1.10	น้อย	2.21	1.06	น้อย	2.56	1.18	ปานกลาง	1.80	2.64**	-0.54
4. นักเรียนท่องหรือจำกฎเกณฑ์ของหลักภาษาไทยไม่ใคร่จะเรียนไม่รู้เรื่อง	2.61	0.87	ปานกลาง	2.64	0.90	ปานกลาง	2.84	1.11	ปานกลาง	-0.26	1.65	-1.59
5. ชั่วโมงหลักภาษาไม่เคยมีอุปกรณ์การสอนที่จะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องเลยเป็นความจริงเพียงใด	2.38	1.16	น้อย	2.59	1.29	ปานกลาง	2.31	1.27	น้อย	-1.33	-2.04*	0.39

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 1 ภาษา			ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	3:2	2:1	1:3
6. เมื่อมีแบบฝึกหัดเกี่ยวกับหลักภาษา นักเรียนทำเสร็จด้วยตนเอง	3.94	0.80	มาก	3.89	0.84	มาก	3.91	0.87	มาก	0.47	0.21	0.25
7. เมื่อไม่เข้าใจบางส่วนของเนื้อหาเกี่ยวกับหลักภาษานักเรียนมักจะถามอาจารย์ที่สอน	3.36	0.68	ปานกลาง	2.79	1.02	ปานกลาง	3.24	1.22	ปานกลาง	5.50**	0.09	4.96**
8. เมื่อต้องอ่านออกเสียงนักเรียนจะระมัดระวังคำควบกล้ำเสมอ	3.20	1.39	ปานกลาง	3.06	1.23	ปานกลาง	3.24	1.22	ปานกลาง	0.78	1.27	-0.54
9. นักเรียนรู้สึกไม่ปกติเมื่อออกไปพูดหรือรายงานหน้าชั้น	2.75	1.03	ปานกลาง	2.80	1.02	ปานกลาง	3.17	1.14	ปานกลาง	-0.37	2.90**	-2.64**
10. นักเรียนจะเลือกการเล่านิทานหน้าชั้นมากกว่าเลือกเขียนเรียงความในเรื่องเดียวกัน	2.92	1.17	ปานกลาง	2.86	1.20	ปานกลาง	2.63	1.17	ปานกลาง	0.38	-1.68	1.67

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 1 ภาษา			ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)		
	X̄	S.D.	แปลความ	X̄	S.D.	แปลความ	X̄	S.D.	แปลความ	3:2	2:1	1:3
11. เมื่ออาจารย์ให้เขียนจดหมายจริง ๆ แทนที่จะทำในสมุดแบบฝึกหัดนักเรียนพอใจเพียงใด	3.64	0.98	มาก	3.65	1.00	มาก	3.61	1.04	มาก	-0.08	-0.50	0.20
12. วิธีทำข้อความคือการตัดข้อความให้สั้นลงจากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นวิธีที่นักเรียนชอบทำ	3.29	0.92	ปานกลาง	3.21	.96	ปานกลาง	3.30	1.01	ปานกลาง	0.65	0.78	-0.07
13. เมื่อพลั้งปากเป็นภาษาถิ่นแล้วเพื่อนหัวเราะในชั่วโมงภาษาไทยนักเรียนรู้สึกอายเพียงใด	2.77	1.36	ปานกลาง	2.45	1.26	น้อย	2.55	1.36	น้อย	1.81	0.65	1.09
14. นักเรียนคิดว่าน่าจะมีเพลงและเกมสอกลงแทรกในเนื้อหาหลักภาษา	2.49	1.19	น้อย	2.44	1.16	น้อย	2.65	1.13	ปานกลาง	0.32	1.59	-0.93

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 1 ภาษา			ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	3:2	2:1	1:3
15. ค่าแปลความหมายของคำ ยากไม่ไ้หนัก เวียนจะ เปิด พจนานุกรมหรือพจนานุกรม เล่มอ	3.18	1.20	ปานกลาง	3.02	1.17	ปานกลาง	2.91	1.19	ปานกลาง	1.01	-0.80	1.53
16. นักเรียนชอบอ่านเรื่อง รอบแควมากกวารอบ- ครองในหนังสือทุกทักข- สัมพันธ์เพียงใด	3.57	0.94	มาก	3.36	0.97	ปานกลาง	3.46	0.90	ปานกลาง	1.67	0.93	0.80
17. การแต่งคำประพันธ์เป็น งานสร้างสรรค์ที่นักเรียน ชอบเพียงใด	2.66	1.01	ปานกลาง	2.58	1.08	ปานกลาง	2.52	1.13	ปานกลาง	0.59	-0.46	0.89
18. นักเรียนชอบการอภิปราย กลุ่มเมื่อทำกิจกรรมท้าย- บทในทักษสัมพันธ์เพียงใด	3.19	1.07	ปานกลาง	3.25	1.09	ปานกลาง	3.21	1.05	ปานกลาง	-0.42	-0.32	-0.13
19. การอ่านในใจเป็นสิงนา เบื้องหน้าในชั่วโมงภาษา ไทย	2.10	1.07	น้อย	2.38	1.15	น้อย	2.50	1.19	น้อย	-1.89	0.85	-2.41*

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 1 ภาษา			ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	3:2	2:1	1:3
20. นักเรียนชอบฟังเพลงการอ่านทำนองเสนาะที่ไม่ใช่เสียงอาจารย์ผู้สอน	2.87	1.13	ปานกลาง	3.04	1.11	ปานกลาง	2.79	1.17	ปานกลาง	-1.14	-1.87	0.47
21. นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยมากโดยเจตาคะทัดรัดสัมพันธ์	3.68	1.12	มาก	3.59	1.20	มาก	3.49	1.07	ปานกลาง	0.60	-0.77	1.17
22. นักเรียนคิดว่าภาษาไทยคือเครื่องอำนวยความสะดวกความรู้อย่างทุกสาขา	3.99	1.01	มาก	3.83	1.06	มาก	3.72	1.06	มาก	1.18	-0.89	1.27
23. ผลการเรียน ท 101 (เกรค) นั้นตรงตามความสามารถของนักเรียนเพียงใด	3.69	0.99	มาก	3.64	0.93	มาก	3.91	0.88	มาก	0.39	2.59**	-1.57
24. นักเรียนจะกระตือรือร้นมากขึ้นถ้าคะแนนภาษาไทยตกต่ำกว่าเพื่อนในกลุ่ม	4.13	1.12	มาก	3.92	1.15	มาก	4.12	1.08	มาก	1.41	1.56	0.06

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 1 ภาษา			ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	3:2	2:1	1:3
25. เมื่ออาจารย์ถามนักเรียน ราคาตอบแทนไมทลา เพราะ กลัวพจนิก	2.97	1.19	ปานกลาง	2.95	1.23	ปานกลาง	3.41	1.13	ปานกลาง	0.13	3.40**	2.55*
26. นักเรียนชอบใช้เวลาพัก อ่านหนังสือในห้องสมุด	2.96	0.89	ปานกลาง	2.86	0.83	ปานกลาง	3.13	0.87	ปานกลาง	0.86	2.72**	1.30
27. นักเรียนชอบให้อาจารย์ ดูสอนพูดภาษาจีนของนัก- เรียนเสมอเพราะรู้สึก เป็นกันเองมากขึ้น	2.95	1.19	ปานกลาง	3.27	1.19	ปานกลาง	3.35	1.22	ปานกลาง	-2.03*	0.57	-2.25*
28. นักเรียนอยากสมัคร เป็น สมาชิกชมรมฝึกการพูด มากเพียงใด	3.00	1.16	ปานกลาง	2.95	1.20	ปานกลาง	2.94	1.20	ปานกลาง	0.32	-0.07	0.34
29. นักเรียนไม่ชอบพูดคุยกับ เพื่อนทวยภาษากลาง	2.58	1.27	ปานกลาง	2.89	1.32	ปานกลาง	2.81	1.32	ปานกลาง	-1.82	-0.52	-1.20

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 3 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 2 ภาษา			นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ 1 ภาษา			ค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test)		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	3:2	2:1	1:3
30. นักเรียนใช้เวลาดาวางตั้ง- หมกขณะที่อยู่โรงเรียนใน ห้องสมุดมากเพียงใด	2.73	1.28	ปานกลาง	2.55	1.25	น้อย	2.64	1.14	ปานกลาง	1.07	0.66	0.50
31. นักเรียนมีความรู้สึกเมื่อ นายถาวร เรียนภาษาไทย เพียงใด	1.82	0.83	น้อย	2.07	0.94	น้อย	1.99	0.91	น้อย	-2.20	-0.75	-1.33
32. ถ้านักเรียนมีปัญหาคำ ไทยและอื่น ๆ นักเรียน จะปรึกษาอาจารย์ผู้สอน ภาษาไทยทันที	2.21	1.15	น้อย	2.30	1.06	น้อย	2.38	1.00	น้อย	-0.60	0.68	-1.05
33. เมื่อหมกชั่วโมงภาษาไทย นักเรียนมีความสุขมาก	2.58	1.13	ปานกลาง	2.38	1.03	น้อย	2.43	0.99	น้อย	1.37	0.43	0.94
34. นักเรียนเคารพรักอาจารย์ ที่สอนวิชาภาษาไทยตั้งแต่ ชั้นประถมจนถึงปัจจุบันทุกท่าน เป็นพิเศษ	4.22	0.80	มาก	4.12	0.92	มาก	4.18	0.87	มาก	0.91	0.58	0.33

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 11 นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมากคือ มีความเคารพรักอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา เป็นพิเศษ มีความกระตือรือร้นมากขึ้นถ้าคะแนนภาษาไทยตกต่ำกว่าเพื่อน ๆ ในกลุ่ม มีความคิดว่าภาษาไทยเป็นเครื่องมือศึกษาหาความรู้วิชาต่าง ๆ ทุกสาขา ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับหลักภาษาเสร็จด้วยตนเอง เมื่ออาจารย์ให้เขียนจดหมายจริง แทนที่จะทำในสมุดแบบฝึกหัดนักเรียนชอบ ชอบอ่านเรื่องร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง ในหนังสือทักษะสัมพันธ์คิดว่าผลการเรียน ท 101 ตรงตามความสามารถของนักเรียน ชอบเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะทักษะสัมพันธ์ ส่วนนักเรียนกลุ่มที่พูดได้สองภาษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมากคล้ายกับนักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สาม ภาษา ยกเว้นการชอบอ่านเรื่องร้อยกรองในหนังสือทักษะสัมพันธ์ซึ่งชอบในระดับปานกลาง นักเรียนกลุ่มที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมากคล้ายกับนักเรียนกลุ่มที่พูดได้ สอง ภาษา ยกเว้นเรื่อง ชอบเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

นักเรียนที่พูดได้ สาม ภาษา กับนักเรียนที่พูดได้ สอง ภาษา มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องเมื่อไม่เข้าใจบางตอนของเนื้อหาเกี่ยวกับหลักภาษา นักเรียนมักจะถามอาจารย์ผู้สอน นักเรียนชอบให้อาจารย์ผู้สอนพูดภาษาถิ่นของนักเรียนเสมอ เพราะรู้สึกเป็นกันเองมากขึ้น นักเรียนมีความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนภาษาไทย นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนพูดได้ สอง ภาษา กับนักเรียนที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ มีอาการง่วงนอนเมื่อเรียนเกี่ยวกับหลักภาษาไทยมีความสามารถยกตัวอย่างได้ทุกครั้ง เมื่อมีการเรียนหลักภาษาไทย คำที่เขียนผิดมักจะเป็นคำที่ออกเสียงผิด ชั่วโมงหลักภาษาไทยไม่เคยมีอุปกรณ์ที่จะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องเลย รู้สึกไม่ปกติเมื่อออกไปพูดหรือรายงานหน้าชั้น ผลการเรียน ท 101 นั้นตรงตามความสามารถของนักเรียน เมื่ออาจารย์ถามนักเรียนรู้ค่าตอบแต่ไม่กล้า เพราะกลัวผิด ชอบใช้เวลาพักอ่านหนังสือในห้องสมุด นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่พูดได้ หนึ่ง ภาษา กับนักเรียนที่พูดได้ สาม ภาษา มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ เมื่อไม่เข้าใจบางตอน

ของเนื้อหาเกี่ยวกับหลักภาษานักเรียนมักจะถามอาจารย์ที่สอน รู้สึกไม่ปกติเมื่อออกไปพูดหรือรายงานหน้าชั้น การอ่านในใจเป็นสิ่งดีน่าเบื่อหน่ายในช่วงเวลาภาษาไทย เมื่ออาจารย์ถามนักเรียนรู้คำตอบแต่ไม่กล้าตอบเพราะกลัวผิด คิด ขอให้อาจารย์ผู้สอนพูดภาษาถิ่นของนักเรียนเสมอเพราะรู้สึกเป็นกันเองมากขึ้น นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนแบบสอบถามปลายเปิด (Open end) นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามได้เสนอข้อคิดเห็นในคำต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วิชาที่นักเรียนชอบมาก

1.1 นักเรียนชอบเรียนหนังสือทักษะสัมพันธ์มากที่สุด เพราะสนุกสนาน เป็นภาษาประจำชาติ ไคร้จักชีวิตต่าง ๆ ได้อ่านตนเอง เสนาะ ได้หัดอ่านและพูดภาษาไทยบ่อย ๆ เรื่องที่ชอบมากที่สุดได้แก่ รวมเกียรติยศคนศึกไมยราพ อนุชน-สืบทศ พระยาไชยบูรณ์ แม่ศรีเรือน สัตวภิธาน นิราศสัจดิ์ีบ พระร่วงสุวรรณโลกคุณคาพฤษชาติ เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว บทรอยกรอง นิดๆหน่อยๆ ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร ไซภาษา (345 คน)

1.2 นักเรียนชอบเรียนทักษะสัมพันธ์และหลักภาษาปานกลาง เพราะบางครั้งสนุกบางครั้งถึงวงนอน เนื้อเรื่องไม่เข้มข้น เนื้อเรื่องไม่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน อาจารย์ผู้สอนดูแลดี (40 คน)

1.3 นักเรียนชอบเรียนหนังสือทักษะสัมพันธ์มากพอควร เพราะอยากพูดภาษาไทยให้ชัด ไม่มีการบ้าน (10 คน)

1.4 นักเรียนชอบเรียนทักษะสัมพันธ์บางตอน เพราะตื่นเต้นมาก เช่นตอนเหนุมานลอกกานบัว มือกนิหาร (9 คน)

1.5 นักเรียนชอบเรียนหลักภาษามากที่สุด เพราะได้ประโยชน์เขียนศัพท์ไคร้จักคำต่าง ๆ (5 คน)

2. วิชาที่นักเรียนไม่ชอบ

2.1 นักเรียนไม่ชอบเรียนในแขนงวิชาหลักภาษาไทยเพราะว่ายากมาก สับสน ไม่สนุก มีแต่จุด ไม่มีนิทาน เนื้อหามากเกินไป ข้อสอบยาก เรียนแล้วว่าง ไม่มีหนังสือเรียน แยกคำไม่เป็น (284 คน)

2.2 นักเรียนมีความเห็นว่า ไม่มีคอนดิทีไม่ชอบ เพราะว่าแต่ละ
แขนงวิชามีประโยชน์เท่ากัน สนุกก็ (70 คน)

2.3 นักเรียนไม่ชอบเรียนการใช้ภาษา เพราะว่าเขียนจดหมายไม่
เป็น ไม่อยากเขียนจดหมาย เขียนเรียงความไม่ยาว ไม่มีเนื้อหาเอามาเขียน-
เรียงความ ไม่ชอบวาทกรรมของจดหมาย จำแบบฟอร์มจดหมายไม่ได้และเขียนเรียง
ความไม่ได้ เขียนไม่ได้แต่ไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอนคิดว่าจะเขียนไม่ได้ด้วยมือไม่
สวย (42 คน)

2.4 นักเรียนไม่ชอบเรียนทักษะสัมพันธ์ เพราะว่าไม่อยากเขียนรายงาน
อ่านกลอนไม่เป็น ท่องศัพท์ไม่ได้ ไม่ชอบขับเสภา ไม่อยากแสดงละคร เพราะจำท
ไม่ได้ ยากมากออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด ไม่ชอบแต่งกลอน ที่ความหมายของคำพูด
ตัวละครไม่ได้ ไม่สนุก (10 คน)

2.5 นักเรียนไม่ชอบเรียนภาษาไทยเลย เพราะยากทุกวิชา ไม่มี
อารมณ์จะเรียนอาจารย์ที่ว่าโง่บรมโง่ อาจารย์ชอบเอาปรังลมกระดานมาเคาะ
ข้อมือ (3 คน)

3. วิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาไทยได้ดีก็โดยเข้าใจแจ่มแจ้งและ
สนุกสนานยิ่งขึ้นนักเรียนให้ข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ด้านการเรียนของผู้เรียน นักเรียนควรจะทำดังนี้คือตั้งใจ
เรียนจริง ๆ จดหรือย่อใจความสำคัญ อ่านหนังสือมาก่อน ทำการบ้านสม่ำเสมอไม่
คุยกันในเวลาครูอธิบาย ตอบคำถามครูทุกครั้ง ร้องเพลงในบทเรียน ทบทวนบทเรียน
เมื่อกลับบ้าน ทำแบบฝึกหัดตามที่ครูสั่งส่งสลับของถามทันที หัดพูดภาษาไทยให้ถูก
เสียงก่อน ทุกคนควรคุยกันด้วยภาษาไทย อยากรเล่นเกม การไปทัศนศึกษาต้องมีทุน-
การศึกษา ค้นหาวิธีที่ดีที่สุดสำหรับตัวเอง ท่องจากกลอน ท่องศัพท์คำยาก เพิ่มช่ว-
โมงเรียนอีก มีคู่มือในการเรียน ไม่อายเมื่อรายงานหน้าชั้น เก็บบอวนหนังสือพิมพ์
ย่อย ๆ ไม่หนีเรียนไม่ขาดเรียน อยากรุสโลมย่อย ๆ ชอบฟัง เทป เรียนทักษะสัมพันธ์
สลับกับหลักภาษา ให้อ่านหนังสือนอกเวลาด้วย ๆ ทีละคน แบ่งเพศเขียนคำแข่งกัน
บนกระดาน เรียนเป็นกลุ่ม ๆ เอนิทานทำเป็นบทเรียน ไม่จดหลักภาษาที่ละมาก ๆ
(306 คน)

3.2 ด้านการสอนของอาจารย์สอนภาษาไทย ครูควรจะมีบุคลิกภาพ

ครั้งนี้คือ ไคแก่ พุดคอก เล่านิทานบ่อย ๆ เขาสอนและออกตรงตามเวลา หากความ
 รุรอบตัวให้มาก ให้เขียนรายงานบ่อย ๆ อยากให้ครูเอารูปภาพ เทป มาทุกชั่วโมง
 ไม่อยากให้อาจารย์ขาดโรงเรียน คัดเนื้อหาที่ไม่สำคัญออก หัวเราะบ่อย ๆ
 อธิบายซ้ำสองครั้ง ถ้ายังไม่รู้เรื่องก็พูดเป็นภาษาถิ่นเลย เล่นละครร่วมกับนักเรียน
 แต่งตัวสวย เขียนคำนิคโหดบนกระดาน ไม่คู่และไม่ดี ไม่ทวงวิชา ต้องอธิบาย
 นาน ๆ ถ้าสอบต้องบอกล่วงหน้า ไมกินเวลาวิชาอื่น ยกตัวอย่างแทรกธรรมะ ออก
 เสียง ร, ล ให้ชัดเจน มีปริญญาสูง ๆ เก่ง ๆ อาจารย์ควรเอาใจใส่กับนักเรียนบ้าน
 นอกมากกว่านักเรียนในเมืองพูดเสียงดังพอสมควร สอนแล้วถามบ่อย ๆ เป็นกันเอง
 กับนักเรียน พุดชาและพูดให้ชัดเจนยักคำ (252 คน)

4. เรื่องหนังสือนอกเวลา ที่เป็นวรรณคดีอีสาน หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีหรือไม่

4.1 ควรมี เพราะจะใ้ครูเรื่องเก่า ๆ มากขึ้น ไคแก่เรื่อง ก่องข้าว-
 นอยฆ่าแม่ ทาวมาแดงนางไอ่ ทาวซูลุนางอ้ว ทาวสีทนนางโนลา หัวคำย่างกอนหัว-
 คจนย่างหลัง จำปาดีคั่น นางสิบสอง นางแดงอน นางนมหอม หอยสังข์ การเกด-
 สิ้นไซ เชียงเมียง พญาทศศิลา ชาคก นกกระยางขาว คนลี้มตัววังวิลิมคีน นางอรพิม
 (265 คน)

4.2 ควรมี แต่ไม่รู้จักชื่อเรื่อง (238 คน)

4.3 ควรมีเรื่องเกี่ยวกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไคแก่ เรื่อง
 หุงกุดาร่องไห ประวัติชาวอีสาน คุณหญิงโม สาวภูไท ลูกแมมมูล อีสานบ้านเฮา
 ประวัติเมืองสำคัญ บุญของไฟ เกร็ดอีสาน กำเนิดเสียงแคน เขาพระวิหาร นิยาย
 ภาพกาพย์กลอน งานช่าง ศิลปวัฒนธรรม ปราสาทเขาพนมรุ้ง ประวัติเมืองสุรินทร์
 ภาษาในอีสาน วิถีบุรุษของชาวอีสาน คำพูดเปรียบเทียบกับภาคกลาง อีสานบ้านเกิด
 การท่องเที่ยวอีสาน ของดีอีสาน อาหารอีสาน (230 คน)

4.4 ไม่ควรมี (26 คน)

4.5 อยากเรียนรู้เรื่องภาคอื่นมากกว่า (1 คน)

4.6 ไม่อยากอ่านหนังสือนอกเวลา เพราะเรียนสังคมมาแล้ว (1 คน)

5. การพูดไคหลายภาษามีผลดีต่อการเรียน ภาษาไทยหรือไม่

5.1 มีผลดีเพราะติดต่อกับคนอื่นได้ ภูมิใจ สนุก ไม่เสียเปรียบคนอื่น

เพื่อนยกของ รู้ค่าราคาดีพอโดยไม่ต้องเรียน เป็นผู้นำเวลาไปเที่ยว รู้ค่าศัพท์มากกว่า คนอื่น ล้อเลียนเพื่อนได้ เพื่อนนินทาไม่ได้ คั่นเคน ไม่อดตาย (151 คน)

5.2 มีผลเสียเพราะพูดไม่ชัดเวลาพูดภาษาไทย อายเพื่อน อายครู เรียนไม่รู้เรื่อง เพื่อนถูก ครอบงำว่าอย่าพูดภาษาถิ่น ครอบงำในเวลาเรียน รู้สึกอายจนไม่อยากพูด เพื่อนล่อว่าสวยไม่มีประเทศ คนอื่นฟังไม่รู้เรื่องเขาจะว่านินทาเขา ครอบงำว่าไม่ก็สอนยาก (85 คน)

5.3 มีทั้งผลดีและผลเสีย เพราะ พูดกับเพื่อนบ้านได้ พูดกับครูไม่ได้ เอาไปสมัครงานไม่ได้ (54 คน)

5.4 มีความรู้สึกเฉย ๆ เพราะว่าก็เหมือนกับคนทั่วไป (7 คน)

5.5 เราเป็นคนไทยไม่น่าจะไปพูดภาษาอื่น (2 คน)

5.6 ไม่ออกความเห็นเพราะพูดได้ภาษาเดียว (110 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย